

عنوان مقاله:

طراحی برنامه درسی میان رشته ای در حوزه آموزش عالی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات میان رشته‌ای در علوم انسانی، دوره 2، شماره 4 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

جمال سلیمی - استادیار دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه کردستان

حسن ملکی - دانشیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه علامه طباطبایی

خلاصه مقاله:

مبنای نظری برنامه درسی بین رشته ای را می توان در فلسفه آموزشی پیشرفت گرایی یافت نهضت پیشرفت گرایی رویکردی به آموزش و یادگیری است که در آن بر خلاقیت فعالیت یادگیری طبیعی کسب تجارت یادگیری در جهان واقعی و تجاربی از این نوع تاکید زیادی می شود یکی دیگر از مبانی نوین نظری رویکرد بین رشته ای تئوری سازندگرای است این تئوری بر این اعتقاد است که هر شخصی بایستی واقعیت های خود را بسازد یک اصل ساختن گرایی می گوید تجربه کلید یادگیری معنی دار است البته نه تجاربی که در قالب کتاب های درسی ارائه شده اند بلکه تجاربی که هر شخص به گونه ای مستقیم و بلاواسطه کسب می نماید و به اشتراک گذاشتن تجارب نیز بسیار اثر گذار خواهد بود در ضمن مباحث مربوط به تدوین مضامین و محتویات در یک برنامه درسی میان رشته ای به دلیل ضرورت امر هرگونه تقسیم بندی رشته ای رد می شود محتویات مواد درسی بر اساس مشکلات تعریف می شوند مضافا آنکه این مشکلات باید لنگرگاهی در واقعیت بیابند مشکلات اصلی و واقعی زندگی به سرنخی تبدیل می شوند که بایستی آنها نه تنها در طراحی برنامه درسی بلکه را در فرایند آموزش هم دخالت داد از طرف دیگر برنامه درسی متشکل از عناصری است که بدون آنها ساختاری منسجم نخواهد داشت

کلمات کلیدی:

برنامه درسی، میان رشته ای، برنامه درسی میان رشته ای، برنامه درسی میان رشته ای در آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529645>

